

Αναδιανομή πλούτου μπορεί να γίνει μόνο σε καπιταλιστικά καθεστώτα

Του Γιώργου Καισάριου

Η πάγια απαίτηση της αριστεράς και γενικά, όλων αυτών που απαιτούν περισσότερα από αυτά που δικαιούνται (όπως οι Έλληνες κρατικιστές), είναι ότι θα πρέπει να γίνεται αναδιανομή του πλούτου έτσι ώστε να υπάρχει μια ισορροπία μεταξύ αυτών που έχουν λιγότερα από τους πιο πετυχημένους ανθρώπους της κοινωνίας μας.

Δεν νομίζω να υπάρχουν πολλοί που διαφωνούν με αυτή τη σκέψη. Αλλά η αλήθεια είναι ότι αναδιανομή εισοδήματος και πλούτου ήδη συντελείται δια της φορολογίας. Αλλά αν το κράτος δεν έχει πόρους, δεν μπορεί να κάνει αυτή την αναδιανομή.

Σημειώστε ότι γενικά είμαι εναντίον μιας τέτοιας αναδιανομής, αλλά κατανοώ τους λόγους για αυτό την δέχομαι. Αλλά νομίζω ότι θα πρέπει να περιοριστεί αυστηρά σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη και όχι να δίνουμε επιδόματα τρίτεκνων σε όλους αυτούς που έχουν πολύ μεγάλα εισοδήματα. Για αυτό τον λόγο είμαι και ήμουν πάντα υπέρ των εισοδηματικών κριτηρίων στα πάντα, ακόμα και στις συντάξεις.

Για να μπορεί όμως ένα κράτος να έχει πόρους, θα πρέπει να έχει εισόδημα από την φορολογία φυσικών και νομικών προσώπων επί της εδαφικής της κυριαρχίας. Είναι ας πούμε κάτι σαν ένα franchise tax.

Για να έχει όμως ένα κράτος αρκετά λεφτά για να μπορεί να ικανοποιήσει το 100% των αναγκών της κοινωνίας, θα πρέπει να έχει και αρκετά εισοδήματα από αυτούς τους φόρους. Ή με άλλα λόγια, θα πρέπει να έχει μια δυναμική οικονομία, όπου οι εμπλεκόμενοι σε αυτή δουλεύουν και δημιουργούν και παράγουν πλούτο για τους εαυτούς τους, και στη συνέχεια δίνουν και ένα μέρος στο κράτος.

Αν δεν έχεις έναν δυναμικό ιδιωτικό τομέα, με κερδοφόρες επιχειρήσεις, δεν θα έχεις και εσύ σαν κράτος τα έσοδα για να κάνεις την κοινωνική πολιτική που θα ήθελες.

Αλλά αν δεν έχεις δυναμικές κερδοφόρες επιχειρήσεις, πως μπορείς να έχεις τα έσοδα που θα ήθελες, να κάνεις αυτή την κοινωνική πολιτική που θέλεις και ενδεχομένως, να πληρώσεις και άλλες υποχρεώσεις, όπως τόκους και δάνεια ας πούμε; Η απάντηση είναι ότι δεν θα τα έχεις την δυνατότητα. Τέλος.

Η ελληνική πολιτική ηγεσία, που υποσυνείδητα είναι αριστερή (άσχετα αν έχει την ταμπέλα του κεντρώου ή του δεξιού) νομίζει ότι δια της κατάσχεσης, μπορεί να βρει αυτούς τους πόρους για να ικανοποιήσει αυτές τις ανάγκες.

Ο Thomas Sowell μας λέει ότι κάθε φορά που χώρες έθεσαν σαν ύψιστη προτεραιότητα να κάνουν αναδιανομή πλούτου, το μόνο που κατάφεραν ήταν να κάνουν αναδιανομή φτώχειας. Τα κομμουνιστικά καθεστώτα του προηγούμενου αιώνα, δεν είναι τα μόνα παραδείγματα.

Η αριστερίστικη ελληνική θεωρία των πραγμάτων, αναφέρει ότι η κατάσχεση του πλούτου των πιο πετυχημένων ανθρώπων θα ανεβάσει το βιοτικό επίπεδο της κοινωνίας, διότι το κράτος θα έχει περισσότερους πόρους να δώσει σε αυτούς που έχουν λιγότερα.

Όμως, η περίπτωση της Σοβιετικής Ένωσης έδειξε ότι, όταν η κυβέρνηση έκανε κατάσχεση στα αγροτεμάχια των αγροτών, τότε η παραγωγή τροφής μειώθηκε κατακόρυφα. Όσοι πέθαναν από τον Χίτλερ στον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, άλλοι τόσοι πέθαναν από την πείνα επί Στάλιν.

Ο λόγος είναι ότι μπορείς να κάνεις κατάσχεση μόνο του πλούτου σε μια συγκεκριμένη στιγμή (σήμερα δηλαδή). Δεν μπορείς να κάνεις κατάσχεση μελλοντικού πλούτου. Διότι αυτός ο μελλοντικός πλούτος, έχεις λίγες πιθανότητες να δημιουργηθεί, όταν οι πολίτες (η αγορά) γνωρίζει προκαταβολικά ότι θα κατασχεθεί.

Όταν λοιπόν οι ίδιοι οι αγρότες, που θεωρητικά είναι δεμένοι με την γη τους, δεν παράγουν - όταν ξέρουν ότι κάποιος θα τους κατάσχει την παραγωγή- τι να περιμένει κανείς από τους βιομηχάνους, που θεωρητικά μπορούν να μεταφέρουν την βιομηχανία τους αλλού (όπως οι χιλιάδες μικρές εταιρείες που έχουν φύγει στο εξωτερικό) ή τα επενδυτικά κεφάλαια, που μπορούν να μετακινηθούν σε άλλη δικαιοδοσία με το πάτημα ενός κουμπιού;

Όταν η πολιτική κατάσχεση δεν μπορεί να δουλέψει σε μια δικτατορία (Σοβιετική Ένωση για παράδειγμα), πόσο άραγε θα δουλέψει σε μια δημοκρατία;

Σε μια δικτατορία, μπορεί η πολιτεία ξαφνικά να αρπάξει ό,τι θέλει, αλλά σε μια δημοκρατία, είναι μια διαδικασία που θα γίνει έπειτα από διάλογο ή μια εκλογική διαμάχη. Και αυτοί που θα στοχοποιηθούν για κατάσχεση, ξέρουν προκαταβολικά τι τους περιμένει και λαμβάνουν τα μέτρα τους.

Καταλήγουμε δηλαδή ξανά και ξανά στο ότι δεν μπορεί μια πολιτεία να δουλέψει χωρίς τις δυνάμεις της αγοράς, διότι είναι η αγορά (οι εμπλεκόμενοι σε αυτή) είναι αυτοί που παράγουν τον πλούτο που αποφέρει έσοδα στο κράτος, για να έχει πόρους να μπορεί να ανταποκριθεί σε αυτό που η αριστερά λέει, αναδιανομή πλούτου.

Με λίγα λόγια, αναδιανομή πλούτου χωρίς καπιταλισμό δεν μπορεί να υπάρχει, διότι χωρίς την παραγωγή πλούτου, κανένα κράτος δεν έχει έσοδα. Επίσης, σε απολυταρχικά καθεστωτικά (τα οποία το ΚΚΕ θέλει να γίνουμε) υπάρχει μόνο αναδιανομή φτώχειας.

george.kesarios@capital.gr

Από www.capital.gr

Παρασκευή, 19-Οκτ-2012 07:24